

lig paa en Udvikling af Samfærdselsmidlerne i de Egne, her er Tale om, thi en Del af de jyske Naaletræsplantager og Skove er jo anlagt ude i de afsides liggende Egne af Landet, langt fra Købstæderne og Jernbanestationerne, og den hurtigst mulige Udførelse af adskillige af de ved den sidste store Jernbanelov vedtagne jyske Jernbaner vil derfor bl. a. være et vigtigt Middel til at frembringe et større Nettoudbytte af en Del af de jyske Statskove.

Det foreliggende Lovforslag har jo som en hel Del af de Lovforslag, vi have beskæftiget os med i de senere Aar, været Genstand for Behandling i en Kommission, idet der i Fjor blev nedsat en ministeriel Kommission, som skulde tage Spørgsmaalet under Overvejelse og gøre Indstilling derom. Der skete denne Kommission det menneskelige, som ogsaa er sket andre Kommissioner, at den ikke blev enig. Kommissionens Formand, Departementschef i Landbrugsministeriet Wulff, deltog ifølge sin Stilling som Embedsmand i Centraladministrationen ikke i Kommissionens Indstilling, og Kommissionens øvrige 9 Medlemmer delte sig saa lige over paa Midten, som en Kommission paa 9 Medlemmer i det hele taget kan dele sig, nemlig i et Flertal paa 5. og et Mindretal paa 4 Medlemmer. Der var adskillige Ting, som Kommissionen var enig om, for det første dette, at Overførsterinstitutionen skal ophæves, endvidere, at Ledelsen af Statsskovbruget burde være et selvstændigt Departement under Landbrugsministeriet. Derimod var Kommissionen uenig om, hvorledes den fremtidige Styrelse af dette Forhold burde sammensættes, idet nemlig Flertallet holdt paa en kollegial Styrelse, bestaaende af en Overforstmester og 3 kommitterede, medens Mindretallet nærmest holdt paa Direktorialsystemet, hvor Ansvar vil blive lagt paa en enkelt Mand. Under Lovforslagets Behandling i Landstinget har det vist sig, at Landstinget har mest Sympati for det sidstnævnte Princip, og de Ændringer, Forslaget er undergaaet i Landstinget, gaa derfor nærmest i Retning af at bringe det af Landbrugsministeren forelagte Lovforslag i nærmere Overensstemmelse med det Forslag, der fremkom fra Mindretallet i Kommissionen.

En af de Ting, hvorom Kommissionen var enig, mente den højtærede Landbrugsminister ikke at kunne tage Hensyn til, og dertil giver jeg den højtærede Landbrugsminister min fulde Tilslutning. Jeg tæn-

ker herved paa det Punkt, at Ledelsen af Skovbruget skulde henlægges som et selvstændigt Departement under Landbrugsministeriet. Hvor vigtigt end det Omraade er, som berøres ved dette Forslag, mener jeg dog, at der ikke bør oprettes et særskilt Departement derfor under Landbrugsministeriet. Den højtærede Landbrugsminister har derfor udarbejdet Lovforslaget som et Slags Mæglingsforslag; det indtager et Mæglingsstandpunkt mellem Flertallets og Mindretallets Forslag. Forhaabentlig er Forholdet her som paa andre Omraader det, at Sandheden og det rigtige nærmest maa antages at ligge i Midten, og at Mellemstandpunktet har saa mange gode Egenskaber, at det er i Stand til, i alt Fald i væsentlig Grad, at tilfredsstille de Standpunkter, som befinde sig paa Fløjene.

I øvrigt ere de Bestemmelser, hvorefter Statsskovbruget hidtil har været ledet, af saa gammel Dato, at en Omordning af disse Forhold utvivlsomt er i høj Grad ønskelig. Ledelsen af Statsskovbruget er navnlig ordnet ved instruktorske Bestemmelser af 8. December 1859, af 25. Februar 1851 og 8. December 1859, og Lønningsforholdene for de Embedsmænd, som ere ansatte ved Statsskovbruget, grunde sig jo paa Lønningsloven af 29. Marts 1904. Det, der egentlig tilsigtes med det af den højtærede Landbrugsminister forelagte Lovforslag, og som jeg for mit Vedkommende haaber ogsaa skal opnaas paa en tilfredsstillende Maade, er, at der bliver mere Enhed i Ledelsen af disse Forhold, og at der i det hele taget skabes et mere direkte og nærmere Forhold mellem Landbrugsministeriet og de egentlig ansvarlige Distriktsbestyrere eller de ansatte Skovridere. Jeg kan derfor for mit Vedkommende give Forslaget min Tilslutning. Det har jo været underkastet en Udvalgsbehandling i Landstinget, og Udvalget stillede der adskillige Ændringer, der bleve tiltraadte af den højtærede Landbrugsminister med Undtagelse af Ændringsforslaget under Nr. 7, hvad jeg er den højtærede Minister i høj Grad taknemmelig for. Man maa vel ogsaa gaa ud fra, at Landstingets Udvalg i og for sig ikke lagde stor Vægt paa dette Ændringsforslag, da det blev taget tilbage efter Ministerens Anmodning.

Jeg skal gøre nogle enkelte Bemærkninger om de af Landstinget vedtagne Ændringsforslag. Ministerens Forslag gik jo ud paa, at der skulde være en Overforstmester og en Forstmester samt en